

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15ianuarie 2014, pe cauza penală în privința lui

Osoianu Valentin Mihai, născut la 11 aprilie 1982, originarșilocuitor al satului Răuțel, r-nulFălești.

Termenul de examinare a cauzei:

- *Prima instanță: 21.02.2013 – 22.07.2013*

- *Instanța de apel: 13.08.2013 – 15.01.2014*

- *Instanța de recurs: 25.03.2014- 18.06.2014.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Fălești din 22 iulie 2013, Osoianu Valentina fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin.(I) Cod penal la 160 (una sută șaizeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara i s-a menținut pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă s-a admis parțial, dispunîndu-se încasareade la Osoianu Valentin în beneficiul lui Voloșen Ivan 2082 (două mii optzeci și doi) lei 34 bani cu titlu de prejudiciu material, 3000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și 2500(două mii cinci sute) lei, cheltuieli pentru asistență juridică, în rest acțiunea civilă s-a respins.

2. *În fapt*, pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că,Osoianu Valentin, la 30.04.2012 în jurul orei 19.30, aflîndu-se în satul Răuțel,r-nul Fălești, în urma relațiilor ostile dintre el și Voloșen Ivan, a.n.1957, locuitor ai sat. Răuțel r-nul Fălești, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri

peste diferite părți ale corpului victimei Voloșen Ivan, care potrivit raportului de expertiză medico-legală, se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.152 alin.(1) Cod penal, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatula depus apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal și civil.

În motivarea apelului declarat inculpatul a invocat că, sentința instanței de fond este bazată pe declarațiile contradictorii a martorilor Sîrbu R. și Burlacu M., menționîndcă, martorul Sîrbu R. a dat declarații la urmărirea penală, fiind influențat de Voloșen Ivan.

Consideră că, vina sa în săvîrșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită, deoarece nu a fost stabilită legătura causală dintre acțiunile lui și boala victimei, luînd în considerație faptul că, în ziua incidentului se afla cu piciorul în ghips și nu era în stare să-i pricinuiască lui Voloșen Ivan leziuni corporale.

Mai mult ca atît, conform raportului de expertiză medico-legală 229D din 19.11.2012 *echimozele au putut fi pricinuite prin acțiunea unui corp durcontodent, dar nu se exclud și alte variante. Puțin probabil pricinuirea leziunilor corporale depistate prin cădere, dar nu este exclus.*

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2014 a fost respinsca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a conchis, că argumentele invocate în apel de către inculpat nu corespund stării de fapt, deoarece totalitatea de probe administrate pe caz, fiind examinate și apreciate de către instanța de fond din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, confirmă vinovăția inculpatului Osoianu Valentin în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal.

A fost apreciat critic argumentul inculpatului, precum că, în ziua de 30 aprilie 2012 nu i-a aplicat lovituri cu piciorul în spate lui Voloșen Ivan, ci doar cu pumnii în regiunea feței, deoarece se afla cu piciorul în ghips. Această versiune a fost combătută prin declarațiile părții vătămate Voloșen Ivan, care a afirmat că, Osoianu Valentin l-a lovit în regiunea spatelui, anume cu piciorul ghipsat. Prin însăși declarațiile inculpatului și a martorilor audiați pe acest caz, s-a confirmat că, Osoianu Valentin a ieșit din ograda casei sale și s-a deplasat spre Voloșen Ivan fără a utiliza costilele.

Totodată, Colegiul penal a menționat că, instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile martorului Sîrbu Ruslan, ca fiind contradictorii circumstanțelor constatate pe caz, întrucît a fost martor ocular la întregul conflict, care a început odată cu ieșirea în stradă a soției inculpatului – Osoianu Natalia, inițiind o ceartă cu partea vătămată VoloșenIvan, însă a negat acest fapt.

Referitor la declarațiile martorului Burlacu Marin, instanța de apel a considerat că, ele coroborează cu celelalte probe administrate pe caz, nefiind stabilite contradicții esențiale.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de inculpat, de personalitatea acestuia, de prezența circumstanțelor atenuate, și anume: săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, la întreținere are un copilului minor. Totodată, a ținut cont și de poziția inculpatului, care a declarat în cadrul ședinței instanței de fond, că în cazul adoptării unei hotărîri de condamnare, ar fi de acord să execute o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de apel a reținut și faptul că, prima instanță corect a soluționat acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Voloșen Ivan, fiind admisă parțial.

5. Împotriva hotărîrilor menționate, avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatului Osoianu Valentin, a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului recurentul a invocat, că pe parcursul examinării cauzei nu și-a găsit confirmare vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cu toate că la baza condamnării au fost puse probele administrate de către instanța de fond și suplimentar verificate de instanța de apel, probe care demonstrează nevinovăția, și anume: raportul de expertiză medico-legală, conform căruia este puțin probabil pricinuirea leziunilor corporale depistate prin cădere din poziție verticală sau de sinestătătoare.

6. În conformitate cu prevederile art.431 Cod procedură penală procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece există temei pentru a da o nouă apreciere probelor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

7.1. Din conținutul recursului rezultă că, recurentul invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cîndnu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal constată, că recursul declarat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului invocat. Din conținutul recursului rezultă că, avocatul Teleba Vladislav invocă dezacordul său cu aprecierea probelor, considerînd că nu este dovedită vinovăția inculpatului Osoianu Valentin în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal menționează că, instanțele ierarhic inferioare, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate să fie justă și întemeiată.

În susținerea acesteia, instanța de apel corect a respins argumentul inculpatului despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către instanța de fond și just puse la baza sentinței de condamnare, or, reieșind din constatările făcute de către instanța de apel și redată la p.4.1 al prezentei decizii, ultima a dat răspunsuri detaliate absolut la toate argumentele invocate în apel și reflectate la p.3 al deciziei.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că, inculpatul Osoianu Valentin nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2014, pe cauza penală în privința lui Osoianu Valentin Mihai, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia publicată integral la 16 iulie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu